

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Octomvre-Decemvre al anului 1883, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimt mai cu înlesnire pelângă asignațiunii postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cetă.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Septemvre 1883, a'și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Diarele din Cluj și clubul românesc din loc.

I.

(C.) Diarele din Cluj, fără diferență de partidă, din ansa cuvântărei, care a ținut'o dl P. Cosma în numele acelor membri ai reprezentanței comitatului, cari aparțin clubului românesc din comitat, cu ocașiunea instalărei noului comite suprem, au pornit într'un mod inverșunat a ataca pe români, ca pe inimi ai statului și rēi patrioți, ba opoșiționalul „Ellenzék” în Nrul 235, dela 13 Octomvre a. c. deși dl Cosma prezentase pe români ca pe opoșiionali, s'a dimis și la personalități într'un articol de fond intitulat „Kozma Pártén”, de și celea ce conține cuvântărea dlui Cosma nu sînt un program nou, nu sînt invențiunile dsale, ci sînt minimul, ce poate pretinde un român în patria noastră, fie el chiar mameluc.

Ca toți cei ce n'au argumente plausibile contra argumentelor, numitele diare se folosesc numai de invective generali, și de denunțațiuni, ear preste cestiuile cele ponderoase trec fără aprecieri serioase, folosindu-se de frasa tocită: ca să a d u c e m casuri concrete.

Dacă ai avē cui vorbi, și dacă am fi dedați a vedea că relele descoperite se vindecă din partea celor ce le pot și ar trebui să le vindece, atunci

ar merita să fondăm un jurnal de și cu numele „Casuri concrete” și cutezăm a afirma, că jurnal mai ușor de redactat, cu material mai abundent, și cu atâția corespondenți n'ar mai esista, dar astădi mai mult a face decât s'a făcut și se face mereu în astă privință, ar fi păcat de negreală și de papir. Sîntem sātui a bate toaca la urechile surdului.

Mai mult s'au indignat amintitele jurnale de acel regret accidental, dar just, că românii n'au aușit cuvântul de introducere și în limba lor maternă.

Aceasta după dēnșii ar fi un *crimen laesae nationis politicae*.

Ei bine! dacă aceasta este crimă, apoi dl comite suprem a comis-o în limba nemțescă, — dar grăbim a accentua din capul locului, că după noi nu este crimă, ci este virtute a ținea cont de limbile usitate în municipii.

Trebuie să scie cei cu urechi nervoase pentru alte limbi, că în comitatul nostru limba română este limbă protocolară, în care se referează și vorbește în adunările generale pe basa legii, fără ca să se fi ivit până aci măcar un cas, în care s'ar fi vătēmat timpanele urechilor vre-unui ascultătoriu.

Trebuie să scie că toți oficialii municipali și toți membrii adunărei generale pricep limba românească.

Trebuie să scie, că însuși dl comite suprem vorbesce bine, cetesce și scrie românește.

În fine, trebuie să scie, că dl comite suprem și-a cetit cuvântul de introducere antăiu în limba statului ca să satisfacă legii, apoi, precum s'a esprimat însuși, în limba germană ca să-l priceapă cei ce nu pricep limba statului.

Ce era deci pentru dēnsul mai natural? decât să-l cetească și în limba română, ca să-l priceapă și românii de față, ceea ce producea o impresiune foarte bună.

Las acum la aprecierea fie-cărui strein, chiar și la a șoviniștilor din Cluj, dacă n'au avut cuvânt românii preșenți a se considera de ignorați din partea noului comite suprem, și dacă n'a fost la loc regretul, cărui-a i-a dat espressioni dl Cosma.

Eată unicul ghimpe, de care s'au simțit impunși șoviniștii din Cluj, deși nu era merit la adresa lor nici la a guvernului, ci numai la a dlui comite suprem; — dar apoi acele gravamine, cari s'au enarat pentru de a dovedi pentruce românii, în situațiunea actuală sînt siliți a persevera în opoșițiune? și cari erau adresate tuturor, dela cari atērnă vindecarea lor, n'au fost material destul de demn pentru

jurnaliștii din Cluj, ca să mediteze asupra lor și să le aprecieze sau să le combată cu argumente serioase, ci cu un despreț suveran trec preste ele, tacșându-le de neadevăruri tocite, gravamine fictive, în parte de acelea cari de opotrivă apasă pe toți civii statului, acuze de rea credință, cu cari mereu alarmăm lumea prin presă, în parlament, în municipii, fără ca spre dovadă să ne provocăm la o lege vătēmatoare, sau la casuri concrete.

Ce casuri concrete poate cere un jurnalist serios, și consciu chemărei sale dela românii din Ardeal, când ei se plâng că nu pot fi mulțamiți cu situațiunea actuală? când afirmă că a fost apesați în trecut, sînt persecutați în present, și că nu dēnșii poartă vina, dacă astădi sînt inderētrul compatrioților lor?

Ei bine! este jurnalist la înălțimea chemărei sale acela, care nu-și cunoasce istoria patriei sale din trecut și din present?

O cunoasce acela, care poate trage la indoială că românul a fost apesat seculi întregi în trecut? dacă cunoasce numai măsurile legislative, luate pentru eschiderea românilor dela toate drepturile politice și pentru îndobitocirea lor?

Făimoasa uniune a maghiarilor, secuilor și sașilor contra cui s'a făcut?

Constituțiunea Ardealului, unică în felul său, basată pe 3 națiuni și 4 religii, din care românul a fost eschis și ca națiune și ca religiuine, pe cine a apesat? pe cei cari erau îngrădiți cu ea, s'au pe cei cari numai așa puteau intra între barierele ei, dacă după naționalitate se făceau maghiari secui sau sași, ear după religiuine papistași, calvini luterani s'au unitari? și cine erau aceștia, decât românii, marea majoritate a locuitorilor Transilvaniei?

Voți legi? poftim a vă ceti Aprobatele și compilatele, unde spre rușinea voastră veți afla și de acele legi, prin cari se întredicea românului să-și poarte copiii la școală, să poarte rufe de in, vestiminte vēnete etc.

Au apesat acestea de o potrivă pe toți cetățenii statului?

Nu! ci numai pe români, atât după literă cât și după modul aplicărei legii.

Voți legi din present?

Angustimea coloanelor acestui diariu nu ne permite a enumera multe, dar poftim câte-va:

Dacă uniunea, rectius fusiunea Ardealului cu țeara ungurească este faptă complinită, pentru ce nu s'a estins legea electorală din Ungaria și asupra Transilvaniei? pentru ce în art. 33. din 1874, s'au

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Cristian trebui să renunțe a căuta pe sibila cu atâta mai mult, că lumina felinarului străbătea atât de puțin ceața, încât abea vedeai locul, unde să-ți pui picioarele. El ajută lui Olof a cobori sania cu grije până la țermul lacului; acolo, băiatul îl întrebă dacă nu vrea să meargă în sanie până la bostoella maiorului.

— Nu, nu, îi dișe Cristian, eu am să merg la Stollborg. Trebuie să o iau la dreapta, așa-i?

— Ba nu, respunse Olof, mergi drept înainte și numără trei sute de pași. Dacă vei face donē mai mult, fără ca să dai de stēncă, ai greșit.

— Și apoi, ce am să fac?

— Uită-te încătrău merge ceața. Vēntul vine dela ameață-și și e aproape cald. Dacă trece ceața în stēnga, dta ai să dai în dreapta. Altcum, pe lac nu este periculos, gheața e bună pretutindenea.

— Dar dta băiete, ai să mergi singur?

— Până la bostoellă? Cum să nu? Calul scie drumul și veți că n'are răbdare.

— Dară nu te vei duce astădi acasă?

— Ba da! Ceața n'are să ție și apoi rēsare luna. De oare ce este lună plină, veți drumul!

Cristian strīuse tinerului danneman mână, dându-i un taler și apoi ținēndu-se de informațiunile primite el sosi la Stollborg fără a greși calea și fără a întēlni pe cineva.

XV.

Dl. Goefle era tocmai de față la pregătirea mesei sale a patra, serios ocupat a da o lecție de bună cuviință dlui Nils, care stānd în picioare cu servietul subsuoară, nu arāta prea multă voință rea.

— Ei! vii dară, Cristiane! esclamă doctorul în drepturi, tocmai voiam să beau cafeaua singur singurel! Am făcut-o însuși pentru noi amēndoi. Iți garantez, că e minunată și dta trebuie să-ți încăldești stomacul.

— Viu, viu, scumpe doctore, respunse Cristian desbrăcēndu-și vesta spintecată și punēndu-se să-și spele mânăle pline de sänge.

— O! Dumneșeule! replică dl Goefle, nu ești rănit? Sau ai sugrumat doară toți urșii din Sevenberg.

— Așa ceva, respunse Cristian; însă eu cred, că este și sänge omenesc pe mânăle mele. O! domnule Goefle, o istorie întregă!

— Ești palid! esclamă avocatul: și s'a întēplat ceva mai serios decât vēnatul... O gâlceavă... o nenorocire?... Vorbesce iute... Dta îmi strici apetitul.

— Nu mi s'a întēplat nimica, ce ar avē rezultatul acesta pentru dta. Mānāncă domnule Goefle, mānāncă. Eu am să te însoțesc și o să vorbesc franțozesce, ca să nu...

— Da, da, respunse dl Goefle, franțozesce, ca să n'audă urechile cele roșii a ștregariului acestuia; eu ascult.

Până ce Cristian istorisea dlui Goefle cu de-amēnuntul și cu precisiune aventurile, imaginațiunile, comentariile și emoțiunile sale, se aușeau de departe sunete șgomotoase de fanfare. Disparițiunea baronului se inscenase în pădure, ca și cum se inscenase de atâtea ori în saloanele sale. După ce ucise un cerb, se simțea în adevēr incapabil a resista frigului și oboșei, cu deosebi nerăbdărei de a realiza afacerea, despre care îi scrisese Iohan. El se puse în sanie, sub pretecat că merge la alt loc, dīcēnd celorlalți vēnători, să nu se ocupe de el și să continue vēnatul după placul lor. Larrison și locotenentul veniseră și ei să ia parte la vēnătoreea aceasta; însă, conform prevederilor lor nu se gășise încă nici o urmă de urs, ci se pușcară vr'o căți-va cerbi albi și o mulțime de iepuri mari.

luat măsuri speciali, cu cens mai mare pentru Transilvania cea săracă, decât pentru Ungaria cea bogată?

Unica această lege, croită deadreptul contra românilor, care îi reduce la nula pe toate terenele, și acolo unde ei sunt în preponderanță majoritate, este suficientă ca necurmat să se plângă românii că sunt persecutați, că sunt tratați ca elogi.

Poftim legea despre arondarea comitatelor, prin care s'au desființat municipiile românești al Cetății de peatră, al Zarandului, al Năsăudului etc. și cu privire numai la interesele maghiarilor, s'au arondat în mod nenatural toate municipiile astfel, ca majoritatea poporului să fie dominată prin minoritate.

Legea, prin care s'a sistat inamovibilitatea judecătorilor pe 3 ani (art. 36, din 1875. §. 2.) numai, ca și acei puțini judecători români, cari reușiseră la organizarea judecătorilor a fi denumiți printre români, să se poată risipi ca fărina orbului, prin Ungaria printre maghiari și slovaci, pe unde se nu se aleagă nimic nici din ei nici din familiile lor, ear în locul lor pr'ntre români să se pună maghiari, cari nu cunosc nici datinile, nici limba poporului, și pentru că acela nu învață limba lor să-l desprețuiască și insulte.

Să mai amintim și de legea agrară (Art. 45 din 1880.) carea într'o țeară muntoasă ca Transilvania dela natură neapță pentru comasare, face inevitabilă comasarea, dacă o cere măcar numai un proprietariu de 1 juger, de o potrivă și pe spesele celor ce nu o voiesc, ear în faptă culminează comasarea într'aceea: că pământurile cele mai bune și în apropierea comunei vin în mâna proprietarilor mari, ear cele sterili, neglese și îndepărtate, foaste ale proprietarilor mari, devin ale țăranilor, cari prin aceasta nu numai devin despoiați de moșiile lor, dar cătră pământul puțin și rên ce-l capetă și care, ca să producă ceva, reclamă considerabil capital de investițiune, de care nu dispune țăranul, cătră nesuportabilele sarcini publice, mai adaugându-se și inevitabilele spese de comasare, ear prin comasare devenind imposibilă prăsirea vitelor, unicul izvor din care și provedea țăranul necesitățile, bietul popor se incurcă în datorii, și în urmă devine deposedat prin evrei și prin proprietarii mari.

Contra facerei acestei legi numai românii au luptat la timpul său.

Fie de ajuns aceste legi de o cam dată!

Revista politică.

Sibiu, în 12 Octomvre.

Delegațiunile se ocupă în momentele de față cu constituirea și primirea rapoartelor dela ministrii comuni. După cum s'a anunțat deja lucrările lor vor curge în linisce și cu mare repeđiciune.

În 12 a l. c. delegațiunea ungară a ținut conferență și a candidat de president pe Cardinalul Haynald, vice-șef de președinte pre Ludovic Tisza, și notari pre Bela Cziráky, Hegedüs și Berzeviczy. S'au delegat membrii diverselor comisii și s'a candidat de curator Br. Wodianer.

Presidentul ministru Depretis s'a reîntors la Roma, unde se vor întruni în curând și camerele. Terminul pentru întrunire e ziua de 22 Noemvre.

Despre intrarea în cabinetul Brătianu a domnului Maiorescu și Carp se ocupă diariul „Pester Lloyd“ în corespondență datată din Bucuresci. După

La apropierea ceșei oamenii cei precauți se grăbiră a pleca la castel; însă o parte din junime și toți țăranii hăitași se întârziară coborînd colinele și se opriră la poalele hogarului: Larrison îi sfătui să aștepte, până ce răsare luna, sau până ce aburii lacului vor fi împrăsciați de vântul, ce premerge răsării lunei. Unii își aprinseră felinariul din sanie și preferiră a pleca îndată; vre-o dece rămăseră. Țăranilor se distribuă vin-ars în abundență și apoi ei se împrăsciară în toate părțile. Servitorii și picherii sunară din coarțele lor, și aprinseră un foc mare pe colină, lângă remășițele informe a statuei de zăpadă și junimea strălucită, adunată în peșteră, la a cărei intrare se ridică o piramidă de vênaturi își petrecea în conversațiuni animate, cu istorisiri și cu discusiuni asupra diferitelor episoade a vênătoarei.

Narațiunile maiorului însă erau astăzi atât de interesante, încât se ascultară mai mult decât toate celelalte; în curând tăcu toată lumea și ascultă la vorbele sale. Între auzitorii de ambele sece era Olga, Martina și Margareta, căreia îi permisesse mătușa sa a rămâne pe hogar în societatea domnișoarei Potin și a ficei preotului.

— Dar așa, domnilor, țise Olga cătră maior și cătră locotenent, dvoastră ați făcut în secret exploatări periculoase și ne promiteți a ne arăta mâne,

informațiunile numitului diariu remanierea cabinetului se va amâna, până ce va trece prin cameră afacerea cu politica esternă, respective intrarea României în alianță germano-austro-ungară, și aceasta spre a-i fi asigurată guvernului actual majoritatea în cameră.

Trimisul Porței Mukhtar Pașa a sosit la Bucuresci. Despre conferențele sale în Viena cetim în „Neue freie Presse“ următoarele:

Mușirul turcesc, care s'a dus eri de aici, primii dela Sultan ordinul, să se pună în contact cu factorii de influență dela curțile din Viena și Berlin, și aceasta tocmai pe timpul, când se întâmplă intervenirea dela Copenhaga. Pasul acesta, căruia au mai premers altele de felul acesta, documentează din destul intențiunea Sultanului de a-și manifesta încrederea față cu alianța de pace a puterilor din Europa. Negotăriile lui Mukhtar Pașa avute în Viena și Berlin, n'aveau de scop intrarea porței în alianță austro-ungară germană. După informațiunile noastre Mukhtar Pașa a accentuat cu toată tăria necesitatea spriginului moral și diplomatic, la care e avisată Turcia în interesul susținerii păcii în Europa, pentru care va conlucra și ea. S'a plâns și asupra împregiurării, că pe când față cu celelalte state, căroră le impune contractul din Berlin sarcini, se arată oamenii foarte prevenitori, pe Turcia o silesc în continuu la împlinirea aceloră. S'a provocat și la situația din Armenia și Egipt cerând spriginul statelor din continentul european la cazul, când vor face Turciei pretensiuni, cari vor trebui să se finească cu slăbirea și mai departe a imperiului. Această declarațiune a trimisului turcesc a provocat o pertractare a tuturor intereselor dintre Austria și Turcia, și ministrul de esterne a ținut cu Mukhtar lungi conferențe, cari s'au terminat Sâmbătă și la cari a fost chemat în mai multe rânduri și fostul reprezentant al Turciei la Petropolea, Rustem Pașa. Mukhtar Pașa apărâsit Viena foarte îndestulat cu rezultatul misiunii sale, și crede, că ele vor deschide calea referințelor amicale și durabile între Constantinople și Viena.

În Paris monarhiștii s'au pus în mișcare. În zilele acestea au apărut o broșură intitulată „Nici biruitorii, nici învins“, în care se oglindează voința contelui de Paris, și care se atribuie conducătorului partidei royalistice. Esența acestei broșure după o telegramă a diariului „Neue freie Presse“ e următoarea: După ce se descriu rapoartele dintre partidele actuale, se face provocare la legitimiști, în care se spune că ei cu privire la noul rege nu mai au nici un drept, fiind acum Orleanii și liberalii singuri îndreptățiți la acest titlu. Bonapartiștii nu trebuie să uite, că prin moartea principelui împărătesc, s'a arătat mâna lui Dumnezeu. Se așteaptă un regim creștinesc, adevărata libertate, și o putere cu autoritate, și aceasta corespunde regimului monarhist. Să se întoarcă acuma Bonapartiștii în inima lor, căci regele este suveranul lor. Asemenea și republicanii cari sau luptat pentru libertate, părăsind mesteșugirea oamenilor de sectă, spre a nu fi schimbați cu omoritorii libertății, nici ei să nu uite, că regele — în noua sa fasă, va fi cea mai bună dintre toate republicele. „Roy“ a ținut, că el vrea să fie regele tuturor, el pretinde numai dreptate și talent. Contele de Paris nu poate ave altă programă; el va întruni împregiurul său pre toți, cari au lucrat și vor lucra pentru Franția, le va respecta drepturile și interesele lor. Acestora va urma programa. Mai

dovada dacă acceptăm o promenadă păvă la locuința d-voastre.

— Ți doveđile! răspuse maiorul: o piesă enormă, o ursoaică albă cu ochii albaștri, un urs mărișor negru și doi pui; pe aceștia vrem să-i crescem, până vor fi mari și apoi să ne facem plăcerea a-i lăsa liberi și a-i vena.

Dară cine a ucis și prins atâta urs? întrebă Martina Akerstrom, blonda incredințată a locotenentului.

— Locotenentul a prins un puiu, răspuse maiorul cu un suris expresiv, adresat amicului său. Caporalul Duff și eu am prins pe celălalt; țăranul care ne a condus, a rănit ursoaica cea mare și a atacat ursul cel negru; însă fearăle aceste furioase l'ar fi rupt fără îndoială în bucăți, dacă n'ar fi venit tocmai la timp un alt amic al nostru și n'ar fi spintecat pântecul ursoaicei și n'ar fi zdrobit cu o gloanță capul ursului, ce era la o jumătate de policar lângă capul bietului țăran.

Se vede, că de s'ar fi istorisit focul pușei lui Cristian a treia oară, distanța între gloanța sa și capul dannemanului, n'ar mai fi fost tacsabilă. De bună seamă, maiorul nu voia să mință; locotenentul însă bătu cu pumnul pe masă jurând, că, dacă maiorul esagerează, este în mai mult și nu în mai puțin putea-s'ar înșela scumpul său Osmund?

departe: Sântem siguri, că principii și vor face detorința lor față cu patria. Numai cât să nu și-o uite și Franția pe a sa față cu ei. Neunirea între rege și popor este izvorul conflictului civil și al nefericirii naționale. Această neînțelegere, care omoară, trebuie delăturată și înlocuită prin unitatea autorității respectate și a libertății practicate. Spre acest scop nisum noi. Contele de Paris aparține Franției și timpului său, el iubesc și stimează Franția, însă nu-i se octroează. Cu toate acestea el este suveranul Franției și legitimul reprezentant al principului monarhist. Cunoaște datorințele, cari purced din aceasta, și și-le va sci împlini, îndată ce patria și va căuta fericirea în reîntoarcerea acestui principiu.

Contele e gata a primi asupra și marea misiune, a delătura neînțelegerea, care ne prăpădesce, și a aduce în consonanță binefacerea monarhiei ereditare cu imunitatea societății moderne.

Împăratul Germaniei s'a reîntors sănătos dela Baden Baden la Berlin. Principele și principesa de Baden l'au petrecut până la Karlsruhe.

Diferențele dintre Franția și Spania escate din incidentul demonstrațiunilor contra regelui Alfonso se vor complana definitiv în timpul cel mai scurt.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Deva, în 20 Octomvre 1883. *) Dle Redactor! Provocându-mă la „Tel. Rom.“ numărul 116/1883 te rog a primi în diarul numit a domniei-tale, declarațiunea mea următoare:

Pe lângă publicațiunea decisului de acuză criminală, în contra domnilor Dr. Avram Tincu, avocat în Orăștia, și Ioan Papiu, protopop gr. or. în Deva, pentru delictul de agitațiune în contra naționalității maghiare (§. 172 pos. 2 a cod pen: magh.) s'a făcut și o amintire, ca comentariu, la decisul pomenit în privința persoanei mele, și anume:

Cumcă decisul întreg de acuză ar fi fost basat pe fasiunea adecă mărturisirea mea; și cumcă aceasta se poate vedea din însuși textul decisului publicat.

Când se publică un decis de acuză, în cuprinsul sau textul său deplin, adecă din vorbă în vorbă atunci un comentariu, o explicațiune, sau deslușire pentru cetitorii pricepători de lucru, adecă pentru juristi e de prisos și fără lipsă.

Însă diarele, precum e și „Telegraful Român“ nu sânt numai pentru juriști menite, de cetit, ci și pentru alți laici, cari nu sânt în stare, nu sânt calificați, de a pricepe un decis de acuză criminală din punct de vedere juridic. Astfel de oameni judecă apoi așa, precum li se esplică, precum li se deslușesce, și precum li se comentează.

Vedând și pricepând eu, cumcă comentariul sau amintirea de mai sus citată e menită pentru publicul nepricepătoriu de lucru, cu scop de amăgire, seducere și de a produce ura personală în contra mea: vreau să arăt aceasta, adecă cumcă nu pe fasiunea mea e basat decisul de acuză, care e foarte confus redactat.

Basa acusei neclare și întunecoase, sau dubie, zace pe astfel de cuvinte, și astfel de observațiuni

*) Dăm loc acestei rectificări, ca să nu se creadă nimenea agravat din lipsa neospitalității noastre. Red.

— Fi-va cum va fi, țise Margareta, ucigașul monstrilor, de care ne ați vorbit, are mult curagiu și prezență de spirit, precum se vede; și eu cu plăcere i ași face sincerul meu compliment. Păstrează el anonimitatea din esces de modestie sau nu este aici?

— El nu este aici, răspuse maiorul.

— Adevărat? replică Martina Akerstrom privind naiv spre incredințatul ei.

— Prea adevărat, răspuse grosul june, oftând nu mai puțin sincer.

— Dară a cerut el, replică Margareta să fie numele său un secret pentru noi?

— Noi n'am fi consimțit a-i promite așa ceva, răspuse maiorul, noi îl prea iubim, ca să-i fi acordat una ca aceasta; însă, când păstreți un mic secret, ce, din norocire, deșteaptă curiositatea damelor, te faci interesant și noi nu spunem nimic, așa-i locotenente, până ce damele nu-și dau osteneala a gici numele eroului nostru?

— Doară dl Stangstadius! țise riđend domnișoara Potin.

— Nu, răspuse cineva, profesorul a fost la vênătoarea noastră și el a plecat împreună cu baronul de Waldemora.

făcute de acusatul Dr. Tincu, cari — prin enararea unor întâmplări acomodate spre iritațiunea românilor în contra naționalității maghiare — au produs agitațiune.

Fasiunea sau mărturisirea mea nu cuprinde în sine astfel de cuvinte sau astfel de observațiuni a domnului Dr. Tincu, cari i se impută, și cari servesc de basă a deciziei de acuză. Fără de mine mai sînt încă 8 martori.

Cuprinsul mărturisirii mele, chiar după textul deciziei de acuză, e un motiv secundariu, și fără ponderositate.

Nu pentru aceea e pus Dr. Tincu în stare de acuză, pentru că s'a abătut dela obiect, nici pentru că ar fi ținut un discurs adresat mai mult simțimentelor decât rațiunii.

Motivarea asta e mai mult un incis secundariu, de prisos; sau ca o fereastră orbă la o casă pentru simetrie.

De altmintea eu nu am fost ascultat în limba românească, ci în limba maghiară: și așa eu nu am întrebuitat cuvîntul „rațiune“, ci „értelem“, adică cumcă maioritatea poporului present nu a priceput toate dicțiunile și cuvintele grăite în auzul dînsului.

În fine, cînd am eu de a mărturisi adevărul ori înaintea oficiului, ori înaintea omului privat: fără privire la persoană, fie-mi amic, fie-mi inamic — numai pentru onoarea și onestitatea mea — nici adevărul nu îl retac, nu îl neg, nici minciună nu spun, nu mărturisesc.

Ioan Balomiri, m. p.,

judcătoriu reg. de tribunal în pensiuie în Deva

Cestiunea Dunărei.

Diarele streine se întreceau care de care în a afirma, că cestiunea Dunărei va fi pusă de o dată la o parte, și aceasta ca urmare a noii situațiuni croate prin călătoria domnitoriului României și a ministrului Ioan Brătianu pe la curțile din Viena și Berlin. Această scire se pare a fi fost prea pripită. Sub datul 14 Octomvre a. c. un diariu de frunte din Paris *le Temps* primesce o telegramă dela corespondentul său din Londra, cu privire la cestiunea Dunărei. Această telegramă o reproduce și comentează diariul „Imparțialul“ din București.

Reproducem după numitul diariu:

După informațiuni autorizate, cabinetul din Viena s'ar preocupa de mijloacele, ce trebuie să ia, în unire cu puterile semnatare ale tratatului din Londra, pentru a tăia scurt la opunerile ce România urmează a face la executarea tratatului din Londra, în ceea ce privește reprezentarea atribuită Austro-Ungariei în comisiunea micstă a Dunărei de mijloc.

A fost vorba un minut de a procede la constituirea acestei comisiuni fără de România; s'ar fi pus sediul la Ruscuc în loc de Giurgiu. Odată ce aceasta s'ar fi făcut cabotagiul român pe țărmii bulgari ar fi fost lovit de drepturi întru câțva prohibitive, cari — în spiritul autorilor acestei propuneri — ar fi pus în pozițiune pe guvernul din București să reclame beneficiul egalității, stipulată în tratatul din Londra, în favoarea statelor țermurene reprezentate în comisiunea micstă; prin urmare această reclamațiune n'ar fi avut urmări pentru România decât cu condițiunea de a da tratatului aderarea ce refuză.

— Ei bine, dișe Olga, poate s'a dus la vîntoarea domnilor acestora. Cine scie poate a fost baronul în persoană?...

— Vitejiile aceste nu sînt pentru anii sîi, dișe cu afecțiune un june, care bucuros ar fi făcut curte domnișoarei Olga.

— Și pentru ce nu? replică ea.

— Eu nu diș, observă Larrison, că asemenea vitejii n'ar fi pentru anii sîi, dară eu cred, că ele nu sînt nici de cum după gustul său. Eu n'am auzit nici odată, că baronul s'ar vînat ursul după moda cea nouă, adică fără scutul rociului din funii solide și bine întinse.

— Cum, replică Margareta, d-voastră ați vînat fără rociuri?

— După maniera muntenilor, răspuse maiorul, e maniera cea mai bună.

— Dară este foarte periculoasă!

— Pericul n'a fost astăzi pentru noi, ci pentru amicul nostru, a cărui caftan din piele de ren o s'ar fi-l arătăm mâne; modul, cum ghiarele ursului au făcut din felul acesta de chiras un fel de dantelă, îți va proba altcum, că el a vîdat inimicul din apropiere.

(Va urma)

Dar acest mijloc a fost recunoscut ca fiind puțin practic din punctul de vedere al scopului, ce era a se atinge, fără a mai ține seamă de greutățile și chiar de complicațiile, la care ar da poate nascere aplicarea sa. În adevăr, România fiind stăpână dela Ruscuc în jos, pe amîndouă țărmurile Dunărei, a căror navigațiune până la Braila este supusă la jurisdicțiunea comisiunei micste, ar putea usa de la acest punct înainte, în contra cabotagiului coțermurenilor sîi inferiori, de represalii, prin cari acești din urmă, și mai cu seamă Austro-Ungaria, va ave totul de perdit. Din aceasta ar urma cel puțin o conflagrațiune de interese, ceea ce ar fi înălțurarea tuturor principiilor și tratatelor, pe care se bazează regimul convențional al fluviilor internaționale, și puterile europene n'ar putea admite aceasta, cum nu pot consimți asemenea ca partea cea mai esențială a tratatului, ce au subsemnat la Londra s'ar rămână o literă moartă.

În această ordine de idei s'a întrebat la Viena dacă refuzul României de a adera la tratatul dela Londra pentru partea, care privește reglementarea liberei navigațiuni pe Dunărea de mijloc, n'ar autoriza pe puteri, s'ar refuze dreptul de a mai lua parte în comisiunea europeană, care are dreptul de a face reglementele de navigațiune pe partea superioară a Dunărei. Acestea s'au avut în vedere la Londra și la Paris, și toți au fost în acord pentru a considera, că drepturile, în virtutea cărora România a fost admisă de tratatul dela Berlin a lua parte în comisiunea europeană sînt deosebite de acelea în virtutea cărora a fost chemată a face parte din comisiunea micstă; că ele nu afectă de loc drepturile Statelor țermurene reprezentate prin această din urmă comisiune, și prin urmare nu pot fi desființate printr'un fapt independent de situațiunea, din care ele decurg. Cei dela Viena ar fi recunoscut aceasta.

Pe de altă parte cestiunea n'a fost decât atinsă în convorbirile diplomatice și numai în mod oficios. Cred totuși a scii, că ea va fi probabil pusă, cel puțin pentru formă în comisiunea europeană care se va întruni la 5 Noemvre viitor, în privința delegatului, care trebuie să reprezente această comisiune în comisiunea micstă. Acest delegat, trebuind să fie luat dintre membrii comisiunei europene, pe rînd și după ordinea alfabetică a puterilor, pe cari le reprezintă, reprezentantele Germaniei va fi chemat a îndeplini acest mandat.

După cât se asigură, guvernul german ar fi de părere, că nu e loc de a face să depindă numirea acestui delegat de consimțimentul prealabil al României la întocmirea comisiunei micste. El ar crede, din contră, convenabil de a procede imediat la această numire, a da Statelor țermurene cu România o garanție de firma otărîre a Europei de a realiza prescrierile tratatului dela Londra.

Germania, în unire cu Austro-Ungaria, se va gândi atunci la măsurile ce trebuiesc luate, după împregiurări, pentru a asigura liberei navigații a Statelor țermurene pe Dunărea de mijloc înlesnirile și garanțiile cuprinse în stipulațiunile tratatului din Londra.

Am reproduș întregul text al acestei depeși fiind că ea are o mare însemnătate în împregiurările de astăzi. Ea ne dovedește cătă dreptate am avut, cînd ne-am indoit de schimbarea favorabilă, ce se dișea, că se făcuse în intențiunile Austro-Ungariei în privirea României.

„Le Temps“ este un diar, ale cărui informațiuni merită în genere credîmînt; mai ales corespondențele sale asupra atacurilor austriace provin totdeauna din o sorginte semi-oficială.

Din conținutul depeși se vede lămurit, că cabinetele din Viena și din Berlin n'au încetat un moment de a lucra pentru aplicarea și executarea stipulațiunilor tratatului din Londra, trecînd preste opunerea României.

Se scie de altă parte, că una din cauzele, cari în ochii oficioșilor noștri esplică intrarea României în sfera de acțiune a alianței austro-germane, a fost perspectiva de a vedea cestiunea Dunărei cel puțin pusă în suspensiune. Chiar d. Maiorescu, primul susțitor al acestei politici, a declarat prin ultimul său articol apărut în „România Liberă“, că apropierea României de politica austro-germană va ave de rezultat punerea *ad acta* a cestiunei Dunărei.

Scirile, ce ne dă „le Temps“ ne arată, că nici acest avantaj, de altmintrelea foarte contestabil, guvernării noștri nu l'au putut obține prin demersurile lor la Gastein și la Viena.

Austro-Ungaria și Germania n'au slăbit un singur minut acțiunea lor comună spre a impune României un regim fluvial contrariu intereselor sale celor mai vitale și principiilor primordiale ale dreptului public european.

Căci, o repetăm, în nici un tratat internațional nu se acordă neriveranilor dreptul de a exercita o

autoritate oare-care pe o parte a fluviului, ale cărui țărmuri aparțin unei alte puteri.

Singura derogatiune, care s'a făcut în timpii moderni dreptului țermurenilor de proprietate, a fost cea stabilită prin tratatul din Paris în privința Dunărei. Dar și această derogatiune a fost făcută în favoarea libertății fluviului sub controlul colectivității europene, ear nu în favoarea preponderanței unei singuri puteri. Mai mult de cât atât: această derogatiune se întindea, în ceea ce privește libertatea de navigațiune, pe toată lungimea Dunărei până la Donauwaerth. Prin urmare, nu numai Austria n'avea nici un drept de a exercita o preponderanță pe Dunărea de mijloc și de jos, dar Europa și toți țermurenii aveau dreptul de a beneficia de absolută libertate de navigațiune pe tot cursul fluviului prin inima monarhiei Habsburgilor.

Principiile stabilite de regulamentul din Viena și de convențiunea din Mayența nu admit decât reglementarea elaborată în comun de toți intereseții pentru usul apelor fluviilor, care este considerat cu drept cuvînt ca un fel de drept de servitute internațională. Dar desfidem, să ni se arete un singur tratat, o singură convențiune sau act internațional, prin care să se stabilească pentru neriverani dreptul de a aplica reglemente în apele și pe teritoriul riveranului.

Am diș adese-ori și susținem și astăzi, că în istoria dreptului internațional s'a vîdat prețutindeni o autoritate legislativă comună dar nicăeri, nici odată o autoritate esecutivă comună.

Această din urmă autoritate, dacă s'ar constitui, mai ales fără consimțimentul unui stat țermurean, ar fi negațiunea cea mai vîdită a principiului de suveranitate.

Cu toate încercările cele mai mesteșugite de a interpreta altfel principiile dreptului fluvial, Austro-Ungaria nu va putea eși din următoarea dilemă:

Sau se stabilește pe Dunărea de mijloc sistemul condominiului, adică al dreptului strict al riveranilor și în acest cas Austria nu are, ce căuta pe Dunărea româno bulgară; sau se va stabili sistemul libertății fluviale, și atunci earăși statul austriac nu poate figura într'o comisiune cu caracter riveran decât în aceleași condițiuni ca cele-lalte puteri. — Aceasta este și mai adevărat pentru aplicarea și executarea regulemenților fluviale, care este un atribut inerent suveranității riveranilor.

Prin urmare, toate mijloacele mai mult sau mai puțin coercitive ce, după *le Temps*, s'ar întrebuița contra României, nu vor putea nici odată modifica ceea ce este bazat pe dreptul cel mai primordial și cel mai bine definit întoate tratatele.

Varietăți.

* (Cei cu musca pe căciulă) Diarele maghiare din capitală publică transcriptul de urmărire polițiană dat de consulatul român în contra unui Oreste Tantara alias Yantrața, născut în Ittaca (Grecia), care a defraudat dela un proprietar din satul Adjud din România, o sumă de 50,000 de franci — punînd drept titlul acestei publicațiuni oficioase: „*Román tolvaj*“ (lotru român), — cu toate că ar putea vedea Dlor, că cutarele nu e român, ci e grec. Ne vine curios a vedea atăta maliț și simplitate din partea acelorora, cari cu căteva coloane mai jos se ocupă cu scandaloașa defraudare a jurnalului „*Függetlenség*“, a cărui redactor este Dl Iuliu Verhovay, unul dintre cei dintăiu maghiari Kossutiani, pentru care au făcut cîndva atătea demonstrațiuni de iubire și stimă Dnii Unguri. S'ar fi pus și noi drept titlul rîndurilor acestora „lotru maghiar“?!, nu căci nu sîntem și nu voim să fim așa de ignoranți, de a batjocori o națiune întregă pentru infamia unui fiu al ei.

* (Catholicism și naționalism în Italia.) Peregrinagiul catolicilor mireni la papa, despre care diarele catolice din lumea toată făcuseră atăta șgomot, a avut o tristă reușită. Deci și sute de mii erau să peregrineze la sfântul scaun, cum credeau paștii, drept dovada cea mai eclatantă, că Italia cu toată starea ei de acum, unde a adus-o Victor Emanuel, este și rămîne un stat „per eminentiam“ catolic papist. Cînd colo abia se adunară din întreaga Italia vre-o 5000 de peregrini — așa dișe clerul —

În anul viitor are să fie de altă parte aniversarea a 25 a uniunei italiene, — la a cărei deamă serbare s'a pornit un alt plan de peregrinagi — nu papist, ci național, care promite cu toată probabilitatea de acum a ave sutede mii de peregrini.

Desamăgirea clericalilor poate să fie deci cu atât mai mare, cu cât prin jurnalele lor umplură lumea cu aceea mîngăere, ce le a mai rămas din trecut, că Italia e „*per eminentiam*“ un stat catolic papist.

* (Comunicațiunea pe trenurile din România). Incasările din veniturile căilor ferate administrate de stat au fost în cursul lunii lui Septembrie de 2,203,940 lei, contra 2,075,077 în luna corespondentă din 1882. Totalul incasărilor în întregul trimestrului e de 5,574,609, contra 5,567,968 în trimestrul Iulie din 1882. Din încasări revine transportului persoanelor 2,262,129 lei, bagajelor 87,122, lei, mărfurilor 3,225,356 lei.

* (Duel cu sfârșit tragic.) În Dumineca trecută s'a întâmplat în pădurea orașului, Timișoara, un duel între avocatul din Budapesta Dr. Iuliu Rosenberg și contele Stefan Bathyányi, care s'a terminat cu moartea celui din urmă.

Despre decursul și preluđuul acestui duel ce tim în zile următoare:

Advocatul Rosenberg a făcut cunoscută în băile dela Marienbad cu domnișoara Ilona Schossberger. Tinerii s'au îndreptat fără scirea părinților, și tot fără scirea lor i-a cunoscut un rabin din Galiția.

Părinții fetei se vede, că n'au prea consimțit, ca fata lor să fie nevasta unui avocat. Au făcut, ca fata să treacă la religionea creștină, și o au măritat a două cară după contele Bathyányi.

Aceasta a cădut greu tinerului avocat, și el a provocat pe contele la duel. După viață fericită de 5 zile de căsătorie, pistolul lui Rosenberg lovesce pe contele Bathyányi în frunte, care la moment rămâne mort.

Cu chipul acesta Madame Rosenberg — Bathyányi a scăpat de procesul criminal pentru bigamie.

* Până acum probabilitatea cea mai mare de a lua în posesiune portofoliul dreptății este tot pentru d. N. Voinov.

* Incidentul dela Vulcan a intrat într'o fasă nouă. O comisie austro-română a fost numită pentru vidarea acestei neînțelegeri. Guvernul român a numit din partea sa pe d. prefect al județului Gorj și pe d. președinte al consiliului acestui județ.

* Sgomotele privitoare la intrarea dlui M. Ferichides, la ministerul justiției, nu se confirmă. D-sa va pleca peste câte va zile la Paris pentru a lua direcțiunea ambasadei române de acolo.

Loterie.

Mercuri 24 Octomvre n. 1883.

Brünn: 5 11 31 30 41

Bursa de Viena și Pesta.

Din 23 Octomvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.60	119.35
Renta de aur ung. de 4%	86.80	86.80
Renta ung. de hârtie	85.35	85.60
Împrumutul drumurilor de fer ung.	137.75	139.75
Datorie de credit austr.	284.—	282.80
Acțiuni de stat austriacă în argint.	79.10	78.90
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
100 marce nemțesci	58.80	58.80
Galbin	5.70	5.70
Napoleon	9.52	9.52
London (pe polița de trei luni)	120.—	119.95

Nr. 191.

[578] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii de învățătoriu la scoala gr. or. din comuna Sebeșul de sus, protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs cu termin până la 25 Octomvre a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post învățătoresc sânt:

1. leafa ficsă din lada comunală 140 fl.
2. lemne pentru încălțit, câte vor fi de lipsă.

3. cuartir liber în edificiul scoalei. Doritorii de a ocupa această stațiune învățătorească vor ascerne concursurile lor la subscrișul oficiu protopresbiteral al Avrigului până la terminul susindicat instruate cu documentele prescise în sensul legilor în vigoare.

Avrig, 9 Octomvre 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or. din Sebeșul de sus.

Oficiul protopresbiteral al tractului Avrig.

Vasiliiu Macsim m. p.,
adm. prot.

Nr. 212

[579] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. română din Bodia, de clasa III, protopresbiteratul Ungurașului, în urma decisiunii consistoriale ddo 14 Iulie a. c. Nr. 2294 B. prin aceasta se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegr. Rom.“

Emolumentele:

1. Casă parochială cu grădina de 1 jugăr.
2. Porțiunea canonică, arătoriu și fenaș jug. 15, stângini 115.
3. Zilele de lucru, dela toată casa câte una.

4. Venitul stolar îndatinat. Toate acestea după calculul sinodului parochial, respective al comitetului concernent, aduc un venit de 319 fl. 55 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie au de ași subterne suplicele instruate amăsurat regulamentului pentru parochii în terminul pus subscrișului oficiu protopresbiteral, și concurenții au voie de a cânta și predica în intervalul zilelor de concurs.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Füzes Sănpetru, 11 Octomvre, 1883.

Oficiul protopresbiteral al tractului Ungurașului.

Petru Roșca m. p.,
protopresbiter.

Nr. 248.

[566] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătorești dela scoala poporală gr. or. din Cămpeni, instituită cu trei învă-

țători, se deschide concurs pentru toate trei posturile, până la 24 Octomvre a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

câte 300 fl. pentru fie-care învățătoriu, care se plătesc în rate lunare anticipative, și câte un orgiu de lemne; directorele va primi încă una remunerațiune, de 50 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au ași instrui cererile, conform legilor din vigoare cu următoarele documente și anume:

1. că sânt români de confesiunea gr. or.

2. că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale.

3. că au absolvat cursul pedagogic ori teologic.

4. că posed atestatul de cualificațiune prescise de statutul organic.

5. că au pracsă cel puțin de un an, ca învățătoriu și în fine,

6. că au examenul prescise de lege și din limba maghiară.

Cererile astfel instruite sânt de a se subscrie subscrișului oficiu protopresbiteral până la terminul mai sus indicat.

Comitetul parochial gr. or. din Cămpeni, din ședința ținută la 7 Octomvre 1883. în conțelegere cu

Ioan Gall m. p.,
protop. ca adm.

Nr. 274.

[580] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii de capelan în parochia de clasa a III. Sibianii lângă bătrânul și neputinciosul paroch se escrie din nou concurs în înțelesul Venerabilului ordin consistorial din 22. Martie 1882 Nr. 727 B. cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegr. Rom.“

Emolumentele împreunate cu această stațiune capelanală sânt 200 fl. val. a.

Doritorii de a se aplica la această stațiune au săși subtearnă suplicele instruite cu documente prescise de legile în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul indicat.

Sebeș 1 Octomvre, 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

CONCURS.

Pentru stațiunea învățătorească împreună cu cantoratul din comuna Păucea, protopresbiteratul Târnavei inferioare, se escrie prin aceasta concurs până în 20 Octomvre st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

a) Cuartir în casa închiriată pentru scoală.

b) 4 care de lemne, din cari să se încăldească și scoala.

c) Un jugăr de pământ.

d) Dela 80 familii câte o ferdelă de cucuruz à fl. = 80 fl.

e) Dela 26 familii cu copii de scoală câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl.

f) Ca cantor dela 26 familii câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl. = 26 fl., și

g) Ca cantore terțialitatea din stolă circa 18 fl.

Cucuruzul se va plăti în 2 rate egale și anume în 1 Februarie și 15 August st. v.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a se presenta în o Duminecă sau sârbătoare înainte de alegere spre a cânta în Biserică; ear' petițiunile instruite conform legilor și regulamentelor în vigoare a le așterne la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la terminul sus arătat.

Dela Oficiul protopresbiteral gr. or. al Târnavei inferioare.

Deag 29 Septemvre 1883.

Daniil de Tamaș m. p.,
adm. prot.

[563] 2—3

Nr 255

[564] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea următoarelor posturi învățătorești în tractul Bistriței se escrie prin aceasta concurs până la 30 Octobre a. c. st. v. și anume.

a) în Blașfalău inferior cu salariu anual de 100 fl. v. a.

b) în Simotelnic cu salariu anual de 135 de fl. v. a.,

Cererile instruite conform legilor vigente sânt a se înainta la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la terminul susindicat.

În conțelegere cu comitetele parochiale concerninte.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței.

Borgo-Dioseni, 26 Septemvre 1883

Ioan Buzdug m. p.,
adm ppresb.

Nr. 229

[577] 3—3

CONCURS.

În urma încuviințării Prea venerabilului consistoriu archidieceșan din 2 Iunie a. c. Nr. 1508 B. se escrie prin aceasta concurs pentru postul de capelan înființat lângă parochul Stefan Rus din Ida-mare, tractul protopresbiteral al Bistriței, în termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Roman.“

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

a) jumătate din porțiunea canonică și anume 8 jugăre de fenaș;

b) venitele epitrachilului pe jumătate;

Doritorii de a ocupa acest post au de ași ascerne suplicele lor instruite conform regulamentului congresual și a statutului organic la sub-

semnatul oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Borgo-Dioseni, 20 Sept., 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței în conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Ioan Buzdug m. p.,
adm. ppresb.

Nr. 361

[558] 3—3

CONCURS.

Ne concurând nimenea, în urma concursului publicat pe baza rezoluțiunii Venerabilului consistoriu archidieceșan, dto 10 Februarie a. c. Nr. 155 B. la postul de paroch, în parochia vacantă de clasa a treia „Crăciunesci“ prin aceasta se escrie concurs nou, cu terminul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Casă parochială cu grădina de legume.

2. Porțiune canonică;

3. Stola usuată.

Toate aceste emolumente computate în bani, dau suma de 339 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post, au de ași trimite petițiunile lor, instruite în sensul statutului organic, și al regulamentului congresual pentru parochii la subscrișul, până la timpul susindicat

Brad, 14 Septembvre 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiteral.

Nr. 4200 civ. 1883.

[562] 3—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce prin aceasta la cunoscută publică, că terminul de pertractare, în privința concesiunii comăsării generale a hotarului Custelnic s'a prefapt pe ziua de 26 Noemvre 1883 la oarele 10 a. m. în locuința judeului comunal din Custelnic sub conducerea judeului reg. Gejza Káplány la care termin toți locuitorii comunei se citează cu aceea, că părțile ce nu se vor presenta vor fi privite ca consimțind cu comasarea, și că primul esemplar al petițiunii îl pot afla la tribunalul reg. jos însemnat.

Din ședința tribunalului reg. din Elisabetopole ținută la 24 Septemvre 1883.

Nr 3861 civ 1883

[577] 1—3

Publicațiune.

Pentru facerea preparativelor în afacerea segregării hotarului „Balavásár“, în special pentru regularea reprezentațiunii, alegerea inginerului și preliminarea de spese se pune termin ziua de 3 Decembre 1883. 10 oare înainte de ameași în comuna Balavásár, la casa judeului. Despre aceasta sânt avisași toți cei interesași, cu aceea observare, că absența lor nu va împedeca ținerea pertractării.

Elisabetopole, 30. Septembvre, 1883.

Dela judele esmis de tribunal:

Kelemen m. p.,
jude esmis.